

DZIEWCZY (14) ai

dziewczy (13), **dziewcy** (1); dziewczy : dziewcy *BielKron* (4 : 1).

Teksty nie oznaczają é (Cn e pochylone).

sg m N dziewczy (3). ◊ A dziewcy (1). ◊ L dziewcz(e)m (1). ◊ f N dziewczã (5). ◊ A dziewczã (2). ◊ I dziewcz(e)j (1). ◊ pl L dziewczych (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. Przymiotnik od „dziewka” ‘młoda dziewczyna, panna’; właściwy pannie, należący do panny; *puellaris Cn* (10) : *LibMal* 1550/153v; O opiekunách dziewczych. [...] Gdyby kto miał w opiece dziewki dorofle/ á dla wzywánia ich imienia dáby ich zá muž niechciał: tákowe dziewki zá opieką Stryiow y Wuiow dálzzych mogą idž zá muže *UstPraw* B3, B4, G4; *BielKron* 319v *marg* [2 r.]; Nie idzie w pośluch ludziom náłzá dziewczá rádá: Miáfto iákicy pomocy/ będzie wjéłza wádá. *BielSjem* 17.

W porównaniu (1): Niedzwiadek ieft robak ziemny/ poftawę ma łagodną: iakby dziewczã *FalZioł* IV 15c.

Wyrażenia: »dziewcy rodzaj« = *dzieci płci żeńskiej* (1): Potym też tá Krolowa Sabá wftawiłá y dziewcy rodzaj obrzázowác/ ná tym członku ktory Doktorowie zowá Nimfá. *BielKron* 462.

»dziewczy stan« (1): Przeto fie dziewczy ftan chwieie/ Iž nie wie gdzye fie podzyeie *BielKom* G4v.

2. Zestawienia w funkcji n-loc (4) :

»Dziewcza Dziura« [*iron. w nazewnictwie ludowym*] (2): V Ieżyfk wielkich pytałem Mázurá/ Coby zá rzeczká? Rzekł mi Džiewczá džiurá/ Więc nie wiem tákli lecz rzeczká máluśiá/ Do wiłły śiuśia. *KlonFlis* G3v, G3v *marg*.

»Dziewczy Hrad« (2): á w iednym mieyfcu pewnym nád Libicą ná gorze zamek fámy fwemi rękómá [*niewiasty*] zmurowály/ y dáły mu imię Dziewin/ dziś zowá Dziewczy hrad. *BielKron* 319v, 319v *marg*.

Cf [**DZIEWCZYN**], **DZIEWCZYŃSKI**, **DZIEWECZCZYN**